

[Carl Petersen.]

det, jeg har sagt, støtter sig nemlig på kendsgerninger. Se, det forholder sig sådan — det står i den ministerielle bekendtgørelse — at nedtørringen ikke må ske ved en højere varmegrad end 45. Hvordan i alverden skal man kunne kontrollere det? Når man vil have kornet nedtørret til et lavere vandindhold, er der meget stor fare for, at man sætter varmegraden op, særlig i de små anlæg. Heri ligger i og for sig slet ikke nogen mistanke, men kun en konstatering af det, der er foregået, og vi fik jo i udvalget bekræftet både af møllernes og af købmændenes repræsentanter, at sådan var det.

Det ærede medlem antydede, at landbrugsministeren ikke var en dygtig handelsmand, for, som han sagde, ministeren kunne have solgt kornet til andre priser og på andre tidspunkter. Ja, man kan gøre al den slags ting, men ikke hvis man vil gøre noget klogt. Det kan da ikke have været det ærede medlems mening, at hvis der nu i det kommende høstår viser sig at blive en stor høst, skulle landbrugsministeren straks efter høsten begynde at sælge af den rug, han godt ved der bliver for meget af, sende den ud på markedet på et tidspunkt, hvor han godt ved der bliver overflod af korn, og trykke priserne og opnå det stik modsatte af det, han kunne opnå under de givne forudsætninger.

**Sønderup:** Den højtærede undervisningsminister fungerer altså i dag som landbrugsminister, men den omstændighed, at den højtærede minister er skoleminister, berettiger ham dog ikke ubetinget til at optræde på skolemestermanér. Jeg skal nok selv være i stand til at finde ud af, hvilke vendinger og hvilken udtryksform jeg skal anvende i de forskellige foreliggende situationer. Det behøver jeg ingen pegepind fra den højtærede minister til.

Ministeren ironiserede over, at vi ikke har stillet ændringsforslag. Se, hvis nu ministeren havde vidst lidt mere besked om, hvad det drejer sig om, og havde fulgt udvalgsarbejdet, havde han været bedre orienteret; så havde han vidst, det var håbløst at stille ændringsforslag. Vi har time efter time beskæftiget os med spørgsmålene og forhandlet med regeringspartierne om dem, men der var ingen lyd-

hørhed over for vore krav om bare en beskedent forhøjelse på 1 kr. af de priser, der var foreslået oprindeligt. Den højtærede minister plejer jo aldrig sådan at være sparsommelig; han plejer, når det drejer sig om hans egne områder, nok at kunne finde frem til de udgiftsbeløb, han mener at have brug for. Men jeg forstår altså, at når vi kommer til landbrugets område, landbrugets forhold, er det en lidt anden synsvinkel, han anskuer problemerne under.

Det, som bliver stående tilbage i denne forbindelse, og som også er kommet til udtryk under de forhandlinger, der er ført om en kornordning både i udvalget og her i salen, er, at medens man i alle andre relationer tilgodeser omkostningsstigninger, er regeringens øren døde for alle saglige og rimelige henstillinger, når det gælder landbruget, selv om man med tallene i hånden kan godtgøre, at der er en rimelig baggrund for en ajourføring af de priser, det drejer sig om i denne forbindelse.

**H. C. Toft:** Jeg takker den højtærede undervisningsminister for tilsagnet om, at han vil sige til den højtærede landbrugsminister, at han bør disponere fornuftigt.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte, om det virkelig var min mening, at man allerede skulle begynde at sælge ud af brødkorn i september, hvis man da kunne konstatere, at der blev en stor overskudsproduktion af f. eks. rug. Nej, det, jeg ville sige med mine udtalelser, var dette: når den højtærede landbrugsminister i år, så vidt jeg erindrer, havde fået gjort op i februar måned, hvor meget brødkorn der var, og derefter nogenlunde kunne beregne, hvor stort overskuddet var, mener jeg, det er meget sent, at den højtærede landbrugsminister først i april-maj måned begynder at sælge ud af dette brødkorn til dyrisk produktion, for derigennem bliver statens tab større, i alt fald bliver lagerlejen større. Det skulle vel også være muligt for den højtærede landbrugsminister at begynde at sælge ud af det overskudslager, der eventuelt bliver næste år, uden at han behøver at have den sidste kerne vejlet op og talt med i februar måned.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, at vi havde fået oplyst i udvalget, at hvis man ved nedtørring opvarmede